

กุมารน้อยศักดิ์สิทธิ์

สมัยพุทธกาล พระเจ้าปเสนทิโกศล ทรงขอพระนางवासภักซ์ตติยา ธิดาของพระเจ้ามahanama มาเป็นมเหสี ด้วยปรารถนาจะได้เป็นพระญาติกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ภายหลังทรงทราบว่าพระมเหสีเกิดจากนางทาสี จึงได้ถอดออกจากพระยศ แต่ยังคงให้พักอยู่ในพระราชวังดังเดิม

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงทราบ จึงตรัสถามโดยกุศโลบายว่า

“ดูก่อน มหาบพิตร นางเป็นธิดาของพระราชา มาสู่พระราชาเหมือนกัน และพระโอรสก็เกิดจากพระราชา เหตุใดพระโอรสจึงไม่ควรจะอยู่ในตำแหน่ง รัชทายาทสืบราชบัลลังก์ต่อจากพระราชาบิดา”

พระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงตรัสชาดกให้พระเจ้าปเสนทิโกศลฟัง
ความว่า...

ในอดีตกาล พระเจ้าพรหมทัต กษัตริย์เมืองพาราณสี
เที่ยวไปในอุทยานพร้อมด้วยข้าราชการบริพาร พระองค์ได้ยิน
เสียงเพลงที่ซบร้องดังมาไพเราะถูกใจ เมื่อได้เห็นหญิงเก็บฟืนเจ้าของ
เสียงเพลงก็มีจิตปฏิพัทธ์รักใคร่ จึงเสด็จไปอยู่ร่วมกับนางอย่างหลงใหล

ต่อมาไม่นาน พระโพธิสัตว์ได้ถือกำเนิดในครรภ์ของหญิงเก็บฟืน ด้วยผลบุญบารมีแห่งทารกที่จุติมา ทำให้ครรภ์ของนางสว่างมีรัศมีสวยงาม รวากับเพชรน้อยร้อยนับพันกะรัต นางจึงกราบทูลให้พระเจ้าพรหมทัตทรงทราบ พระองค์ตรัสว่า “ข้าจะให้ชามรงค์แก่นาง หากบุตรที่คลอดมาเป็นหญิงให้ขายชามรงค์นี้เลี้ยงชีพ แต่หากบุตรเป็นชายให้พาไปหาข้า” แล้วพระเจ้าพรหมทัตก็เสด็จกลับเข้าเมือง ฝ่ายหญิงเก็บฟืนคลอดบุตรออกมาเป็นชาย นางเลี้ยงดูพระกุมารด้วยความรักความเอ็นดู แม้จะมีฐานะยากจน

วันหนึ่ง กุมารน้อยทะเลาะกับลูกชาวบ้าน เด็กคนหนึ่งตะโกนขึ้นว่า

“ไอ้ลูกไม่มีพ่อ แกมารังแกน้องข้าทำไม”

กุมารน้อยรู้สึกอับอายยิ่งนัก รีบวิ่งไปเล่าเรื่องราวให้มารดาฟังและถามว่า

“แม่บอกลูกเถิด พ่อของลูกเป็นใครกัน”

“พ่อของลูกคือ พระเจ้าพรหมทัตแห่งเมืองพาราณสี” หญิงเก็บฝืนตอบ

กุมารน้อยอ้อนวอนให้มารดาพาเข้าวัง นางจึงพา

บุตรชายไปขอเข้าเฝ้าพระเจ้าพาราณสี

พระเจ้าพรหมทัตเกรงว่าจะอับอายบรรดาข้าราชการบริพารน้อยใหญ่ จึงปฏิเสธว่า
“นางหญิงชาวไพร่ เจ้าเอาอะไรมาเอ่ยอ้างว่ากุมารนี้เป็นโอรสของข้า”
“พระองค์ได้พระราชทานตำรงค์นี้ไว้ให้ ก่อนที่หม่อมฉันจะคลอดกุมารนี้”
“เจ้าเอาอะไรมาพูด ข้าไม่เคยให้ตำรงค์แก่ใคร”
หญิงเก็บพืนรู้สึกเสียใจที่ถูกปฏิเสธ จึงกล่าวว่า
“หม่อมฉันขอตั้งจิตอธิษฐานด้วยสัจวาจา หากกุมารน้อยนี้เป็น
โอรสของพระองค์ ขอให้เขาลอยอยู่ในอากาศได้ หากมิใช่แล้ว ขอให้
เขาตกลงมาตายต่อหน้าพระองค์เถิด”

สิ้นคำอธิษฐาน นางก็จับกุมารน้อยโยนขึ้นบนอากาศทันที ด้วยบุญกุศลแห่งกุมาร
โพธิสัตว์ กุมารนั้นก็ขัดสมาธิลอยวนเวียนอยู่เหนือที่ประทับอย่างน่าอัศจรรย์ยิ่งนัก
พระกุมารโพธิสัตว์กล่าวธรรมะแก่พระบิดาอย่างอ่อนโยนว่า
“ข้าแต่พระราชอาชญาผู้ยิ่งใหญ่ในแผ่นดิน ข้าพระบาทเป็นโอรสของพระองค์ แม้แต่ผู้อื่น
พระองค์ยังชูปเลี้ยง ไฉนพระองค์ไม่ชูปเลี้ยงโอรสของพระองค์เล่าพระเจ้าข้า”

พระเจ้าพรหมทัตตื่นต้นพระทัย ยื่นพระกรขึ้นรับร่างพระกุมารและกล่าวว่า
“ลงมาเถิดกุมารน้อยของพ่อ พ่อจะเลี้ยงดูลูกของพ่อเอง”

พระเจ้าพรหมทัตพระราชทานตำแหน่งให้หญิงตัดฟันเป็นอัครมเหสี และพระราชทาน
ตำแหน่งมหาอุปราชแก่พระราชโอรส

เมื่อพระเจ้าพรหมทัตสวรรคต กุมารน้อยได้ครองราชย์สืบแทน พระนามว่า พระเจ้า
กัฏฐวาหนะ

